

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

לוח עמוד הימני בזוה"ק לפרשת כי תבוא חלק ד - פרשת ויחי

ז"כ	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	רבה ע"א	תפד
שני	רבה ע"ב	תצא
שלישי	רבו ע"א	תצז
רביעי	רבו ע"ב	תקג
חמישי	רבו ע"א	תקט
שישי	רבו ע"ב	תקיד
שבת	רבה ע"א	תקיש

האורות הנעלמים יתגלו לבני ישראל לעתיד לבא

לְזַמְנָא דְאַתִּי לעתיד לבא יקוים בישראל מש"כ פִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת דֵּהֵינּוּ נִי פלאות, פִּי שהאורות שהיו נעלמים עד עתה, יראה ויגלה הקב"ה לבני הדור של לעתיד לבא, וכל זה יתקיים פִּישְׂרָאֵל זְרַעָא דְאַבְרָהָם יתקיים בישראל שהם זרעו של אברהם שתיקן את השכינה במדת החסד, ולכן משה בעלה דמטרוניתא יגאלם, וזה שאמר וּבָךְ יִתְקַיֵּים מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה הקב"ה יוליך את ישראל לימין על ידי משה, והטעם לפי שהם זְרֻעַ תְּפָאֲרָתוֹ כי חסד הוא זרוע ימין של בחינת התפארת, וישראל הם מרכבה למדת התפארת, וּבּוֹקֵעַ מַיִם דְּאוֹרֵיִיתָא קְדֻמָּהוֹן והקב"ה יבקע את מימי התורה מפני בני ישראל, ר"ל שיגלה להם סודות התורה, לְמַהוּי לָךְ שֵׁם עוֹלָם ואז גם אתה תזכה להשראת השכינה הנקראת "שם" עד עולם, דֵּהֵינּוּ בקביעות, וְתִמְנָן תְּרֻיחַ פְּלָה דִּילְךָ ואז תרויח בשלימות את השראת השכינה שהיא הכלה שלך [של משה רבינו שבבחינת התפארת]. (דף רעו ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רלא)

הקב"ה לא זו מחיבוב השכינה בגלותה

בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא בגאולה האחרונה תהיה חירות גמורה שאין אחריה עוד שעבוד, ועליה נאמר וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אַקְבֹּץ, דֵּהֵינּוּ מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם מצד החסד של אברהם, כי וּגְדוּלָה דְרַגְנָא דְאַבְרָהָם כל מיני חסדים הם מדרגת אברהם, דְּבִינָה תִמְנָן אִיהִי יָד הַגְּדוּלָה כי חסדי הבינה מתלבשים שם בחסד דתפארת הנקרא יד הגדולה, תִּמְנָן אִיהִי חֲמִשִּׁים כְּסָף ושם הוא חמשים כסף, דֵּהֵינּוּ חמשה חסדים כנוכר לעיל.

ע"ט

התפארת, און דער אויבערשטער וועט צושפאלטן די וואסערן פון די תורה פאר די אידישע קינדער, דאס הייסט אז ער וועט אנטפלעקן פאר זיי די סודות התורה, און דעמאלטס וועסטו אויך זוכה זיין צו השראת השכינה וואס זי ווערט אנגערופן "שם" ביז אייביג, דאס הייסט שטענדיג, און דעמאלטס וועסטו פארדינען בשלימות דעם השראת השכינה וואס זי איז דיין פלה [פון משה רבינו וואס ער איז בבחינת התפארת].

די פארהוילענע אורות וועלן אנטפלעקט ווערן צו די אידישע קינדער לעתיד לבא

לְעֵתִיד לְבָא וועט מקוים ווערן ביי די אידן דאס וואס עס שטייט אין פסוק "פִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אזוי ווי די טעג וואס דו ביסט ארויסגעגאנגען פון די לאנד מצרים וועל איך אים ווייזן וואונדער, די ווארט "נִפְלְאוֹת" איז אזוי ווי ג' פלאות, דאס הייסט, אז די אורות וואס זענען געווען פארהוילן ביז יעצט, וועט דער אויבערשטער ווייזן און אנטפלעקן צו די קינדער פונעם דור פון לעתיד לבא, און דאס אלעס וועט מקוים ווערן ביי די אידן וואס זיי זענען די קינדער פון אברהם וואס ער האט מתן געווען די שכינה מיט מדת החסד, און דעריבער וועט משה דער בעלה דמטרוניתא זיי אויסלייזן, און דאס זאגט ער ווייטער, און דער אויבערשטער וועט פירן די אידן צו רעכטס דורך משה, און דער טעם איז וויבאלד זיי זענען די ארעם פון זיין שיינקייט, ווייל די בחינת חסד איז דער רעכטער ארעם פון בחינת התפארת, און די אידן זענען די מרעכה צו די מדת

דער אויבערשטער רירט זיך נישט פון די ליבשאפט צו די שכינה אין איר גלות

בִּי די לעצטע גאולה וועט זיין א פולשטענדיגע פרייהייט וואס נאכדעם וועט מער נישט זיין קיין אונטערטעניגונג, און דערויף שטייט אין פסוק "וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אַקְבֹּץ", און מיט גרויס דערפארעמינקייט וועל איך דיר צוזאמנעמען, דאס הייסט פון די זייט פון חסד פון אברהם, ווייל אלע ערליי חסדים זענען אין די מדרגה פון אברהם, ווייל די חסדי הבינה קליידן זיך דארט אן אינעם חסד פון התפארת

וּלְכַתֵּר וְאַחַר כֵּךְ נֹאמַר לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כּל יָמֶיהָ כִּי לֹא תְהִיָּה עוֹד גְּלוּת וְשַׁעֲבֹד, בְּגִין דְּלוּ תְהִיָּה לְאַשָּׁה לְפִי שְׂתִיבָה לּוּ לְאַשָּׁה, וְיִתְחַדְּשׁוּ הָאֲרוּסִין, כְּמָה דְּאַתְמַר כְּמוֹ שְׂנֵאמַר וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם בְּסוּד אֹר מְקִיף, וְקִרְיָ אֶחָרִינָא וּפְסוּק אַחַר כְּתוּב כִּי בּוֹעֲלֶיךָ עוֹשֶׂיךָ יְהוּ"ה צְבָאוֹת שְׂמוֹ הֵינְנוּ בְּסוּד אֹר פְּנִימִי, וְכְתוּב עוֹד לֹא יֵאמַר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה כְּמוֹ עֲכָשִׁי בְּגִלוּת שְׂאוּמֵרִים הַחִיצוֹנִים שֶׁהָ עֲזַב אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּת וְלֹא תוֹסִיף קוּם ח"ו, אֲבָל בִּימֵי הַמְּשִׁיחַ שִׁירָאוּ גְדוּלְתָהּ, אִזּוּ יִדְעוּ לְמַפְרַע דְּאַף עַל גַּב דְּשְׂכִינְתָא אֵיחָי בְּגִלוּתָא שְׂאָף עַל פִּי שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיָּתָה בְּגִלוּת בֵּין הַקְּלִיפּוֹת, עִם כָּל זֶה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יִזְ מְנָה הַקְּב"ה לֹא הִיָּה זֶה מְנָה מְלַשְׁמֵרָה וְלַחֲבָבָה, כְּמ"ש אֲנִי ה' הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן.

בְּתַפְלֵת הַלּוּמֵד תּוֹרָה כְּרֵאוּי שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה

אֲמָרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין דְּמִתְּיַבְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה אֲמָרוּ חֲכָמֵי הַמְּשִׁנָּה שֶׁל יְשִׁיבָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוּנָה, שֶׁהֵם הַנְּשִׁמוֹת שֶׁל הַגֵּן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן וְהַגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא, אֲנִן שְׁלִיחֵן דְּמְאִרֵי עֲלָמָא לְגַבְרָא אֲנִנוּ שְׁלִיחִים אֲלִיךְ מִרְבוּן הָעוֹלָמִים, לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׂתַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה וְתַגְּאֵל אֹתָם, וְכַפָּא חוֹלְקֵךָ דְּאַנְתָּ בְּעַל תְּשׁוּבָה אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׂאֵתָה בְּעַל תְּשׁוּבָה, וְאַתָּה מַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה, שְׂקוּל לְשִׁתִּין רְבוּן דְּיִשְׂרָאֵל וְאַתָּה שְׂקוּל כְּנֶגֶד שְׂשִׁים רְבוּא מִיִּשְׂרָאֵל, וְאַנְתָּ הַדְּרַת לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיָהּ לְאַתְרֵיהָ עֵילָא וְתַתָּא וְאַתָּה עַל יְדֵי שֶׁהַחֲזוּרָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה, הַחֲזוּרָה אֶת הַקְּב"ה וְשְׂכִינְתּוֹ לְמִקּוּמָם לִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה שֶׁהִיא הַבֵּינָה, וְלִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, וְכַגְּוִינְךָ יִתְּפָרְקוּן יִשְׂרָאֵל וְיִחַזְרוּ לְאַתְרֵיהוֹ וְכֵן בְּזוֹכְתְךָ יִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וְיַחֲזִירוּ לְמִקּוּמָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִית חֵילָא לְמִשְׁיַחֲיָן לְמַפְרַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרַ מִינְךָ כִּי אֵין כַּח לְב' מְשִׁיחִין שֶׁהֵם מְשִׁיחַ בֶּן דּוֹד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף לְגֵאוּל אֶת

ע"ט

שְׂמִיטֵי אֵין פְּסוּק "אֲנִי ה'" הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, אִיךְ דְּעַר אוֹיְבְּעַרְשְׁמֵר הַנְּי"ה אִזּוּ מִיּוֹן נְאֻמְעוּ, אִזּוּ מִיּוֹן כְּבוֹד וְעַל אִיךְ נִשְׁטָנָה גְּעַפְנָן צוֹ אֵין אֲנִדְרַעְרַר.

וְיֹאם וְעֵרְט אֲנִדְרַעְרֹפִין "דְּהַגְּדוּלָּה", אִזּוּ דְּאַרְט אִזּוּ דְּעַר עֲנָן פּוֹן "חֲמִשִּׁים פְּסָף", דָּאם הֵיִסְט דִּי פִּינְף חֲסָדִים וְיִי אוֹיְבְּנִדְרַעְרֵמְאָנָא.

בֵּי דִי תַפְלָה פּוֹן דְּעַר וְיֹאם לְעֵרְנָט תּוֹרָה אֲזוּי וְיִי עִם דְּאַרְף צוֹ זִיּוֹן. רוּט דִּי שְׂכִינָה

הַאֲבָן גְּעוּאָנָט דִּי חֲכָמֵי הַמְּשִׁנָּה פּוֹן דִּי יְשִׁיבָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוּנָה, וְיֹאם זִי עֲנָנָן דִּי נְשִׁמוֹת פּוֹנְעִים גֵּן עֵדֶן הַעֲלִיּוֹן אִזּוּ פּוֹנְעִים גֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוּן, גְּעַטְרִייעַר פּאַסְטוּד (נְשִׁמָּה מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה), מִיר עֲנָנָן שְׁלִיחִים גְּעַשְׂקֵט צוֹ דִיר פּוֹן דְּעַר הָאֵר פּוֹן דִּי וְעֵלְט, צְמוּ בְּעָטָן פּוֹן דִיר אִזּוּ דוּ זְאֻלְסְט צוּרִיקְקֵרן דִּי אִידֵן מִיִּת תְּשׁוּבָה אִזּוּ דוּ זְאֻלְסְט זִי אוֹיְסְלִיּוֹן, וְאוּיִל אִזּוּ דִיין טִיִּיל וְיֹאם דוּ בִּיסְט אִזּוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, אִזּוּ דוּ קְעַרְסְט צוּרִיק דִּי אִידֵן מִיִּת תְּשׁוּבָה, אִזּוּ דוּ בִּיסְט גְּעוּוֹאִיגֵן אֲנִמְקֵעֵן זְעָקָם הוֹגְדֵרְט טוֹיִנְט פּוֹן דִּי אִידֵן, אִזּוּ דוּ דוּרְכֵרְעֵם וְיֹאם דוּ הָאֲסֵט צוּרִיקְקֵרְט דִּי אִידֵן מִיִּת תְּשׁוּבָה, הָאֲסֵט צוּנְעֵרְעֵנְט דְּעַם אוֹיְבְּעַרְשְׁטֵן אִזּוּ זִיין שְׂכִינָה צוֹ זִיעַר אָרְט צוֹ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה וְיֹאם דָּאם אִזּוּ דִי בֵּינָה, אִזּוּ צוֹ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַטָּה וְיֹאם זִי אִזּוּ דִי מַלְכוּת, אִזּוּ אֲזוּי אוֹיךְ אִזּוּ דִיין זְכוּת וְעֵלְן דִּי אִידֵן אוֹיְסְגֵלִיּוֹן וְעֵרְן פּוֹנְעִים גְּלוּת אִזּוּ וְעֵלְן זִיד צוּרִיקְקֵרְט צוֹ זִיעַר אָרְט אִזּוּ אֲרִץ יִשְׂרָאֵל, וְיִיִל עִם אִזּוּ נִשְׁטָא קִיּוֹן כַּח צוֹ דִּי צְוּוּי מְשִׁיחִים וְיֹאם זִי עֲנָנָן מְשִׁיחַ בֶּן דּוֹד אִזּוּ מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, אוֹיְסְצוּלִיּוֹן דִּי אִידֵן, אוֹיְסְעַר דִיר, וְיִיִל מִיִּט דִיין כַּח אִזּוּ

אִזּוּ דְּעֵרְנָאָף שְׂמִיטֵי אִזּוּ פְּסוּק "לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כּל יָמֶיהָ", עַר וְעַט אִיר מְעַר נִשְׁטָנָה קְעֵנָן אוֹנְעֵקְשִׁין אֲלַע זִינְע טַעַג, דָּאם הֵיִסְט אִזּוּ עַר וְעַט אִיר מְעַר נִשְׁטָנָה קְעֵנָן שִׁקּוֹן אִזּוּ גְלוּת אֲלַע זִינְע טַעַג, וְיִיִל עִם וְעַט שׁוֹיִן מְעַר נִשְׁטָנָה זִיין קִיּוֹן גְלוּת אִזּוּ אוֹנְטְרַטְעֵנִיגֵנְט, וְיִיִבְאֵלֵד זִי וְעַט זִיין צוֹ אִים אִזּוּ דִי בְּחִינָה פּוֹן אִזּוּ וְיִיִב, אִזּוּ עִם וְעֵלְן זִיד בְּאַנִייעֵן דִּי אֲרוּסִין, אֲזוּי וְיִי עִם שְׂמִיטֵי אִזּוּ פְּסוּק "וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם", אִזּוּ אִיךְ וְעַל חֲתוּנָה הָאֲבָן מִיִּט דִיר אוֹיף אִיִּבִיג, אִזּוּ עִם סוּד פּוֹן אֹר מְקִיף, אִזּוּ נְאֻךְ אִזּוּ פְּסוּק שְׂמִיטֵי "כִּי בּוֹעֲלֶיךָ עוֹשֶׂיךָ ה' צְבָאוֹת שְׂמוֹ", וְיִיִל דִיין מִאֵן וְעַט זִיין דְּעַר וְיֹאם הָאֵט דִיר גְּעַמְאָכְט, זִיין נְאֻמְעוּן אִזּוּ הַנְּי"ה צְבָאוֹת, דָּאם אִזּוּ בְּסוּד אֹר פְּנִימִי, אִזּוּ נְאֻךְ אִזּוּ פְּסוּק שְׂמִיטֵי "לֹא יֵאמַר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה", עִם וְעַט מְעַר נִשְׁטָנָה גְּעוּאָנָט וְעֵרְן צוֹ דִיר, פְּאַרְלֹאָטְע, אֲזוּי וְיִי יַעֲצֵט אִזּוּ גְלוּת וְיֹאם דִּי חִיצוֹנִים זְאֻנָן אִזּוּ דְּעַר אוֹיְבְּעַרְשְׁמֵר הָאֵט פְּאַרְלֹאָטְע דִּי שְׂכִינָה אִזּוּ גְלוּת אִזּוּ זִי וְעַט מְעַר נִשְׁטָנָה אוֹיְפְּשְׁטִיין חֵם וְשְׁלוֹם, אֲבַעַר אִזּוּ דִי טַעַג פּוֹן מְשִׁיחַ וְיֹאם זִי וְעֵלְן זְעַן אִיר גְּרוּיְסְקִיט, דְּעִמְאָלְטֵם וְעֵלְן זִי וְיִסֵּן אוֹיף צוּרִיקְוֵעֵגֵם, אִזּוּ כְּאִמְשׁ דִּי שְׂכִינָה אִזּוּ גְעוּעוּן אִזּוּ גְלוּת צְוּוּיִשֵּׁן דִּי קְלִיפּוֹת, פּוֹנְדֵרְעֵסְטוּעֵן הָאֵט דְּעַר אוֹיְבְּעַרְשְׁמֵר זִיד נִשְׁטָנָה אוֹנְעֵקְשִׁין פּוֹן אִיר, פּוֹן אִיר אֲפְצוּהִיטֵן אִזּוּ אִיר לִיב צוֹ הָאֲבָן, אֲזוּי וְיִי עִם

ישראל חוץ ממך, כי בכחך ובזכותך יבאו, ובגִּינָה אֵינוֹן מְתַעֲפָבִין ובשבילך הם מתעכבים לגאול את ישראל, כמו שכתוב עד כי יבא שילה, שיל"ה מספרו מש"ה, שאז יתן משה כח להב' משיחין שיתגלו ויגאלו את ישראל. ועתה אֲשָׁלִים מְלִין יִקְרִין אֲלֵין השלם דברים יקרים האלו, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר שעליהם נאמר הַנְּחֻמְדִים מְזַהֵב וּמְפַז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֵת צוּפִים (נופת צופים, פירושו דבר הנזול מחלות דבש), ור"ל מי שחומד לסודות התורה, אין לו דבר שיערוך אליו, כי חמודים המה לו מזהב וגו', ומתוקים המה לו מדבש וגו'.

אָמַר לֹון אמר להם הרעיא מהימנא, מְאִרִי מְתִיבְתָאן חכמי הישיבות, בְּגִין הַאי שְׂכִיר דְּאִיהוּ עֶבֶד בשביל שכיר הזה הנקרא עבד, דהיינו [מלאך] מט"ט שהוא שכיר להעלות את התפלות, דְּאֲתִי לְקַבְּלָא תְּלַת צְלוֹתִין שבא לקבל את שלש התפלות של היום, ולהעלות את המ"ן למלכות ולגרום יחוד קוב"ה ושכינתיה כנ"ל, כנגד זה תְּקִינּוּ מְאִרִי מְתִיבְתִין דְּלִכּוֹן תיקנו חכמי המשנה שלכם (נמס' נרכות דף לד ע"ב), לְמַהוּי בַר נֶשׁ בְּתֵלַת בְּרַכָּאן קְדָמָיִן פְּעֶבֶד דְּמִסְדֵּר שְׂבַחִין קָמִי מְאִרִיה שיהיה האדם בשלש ברכות הראשונות כעבד המסדר שבחים לפני רבו, דהיינו שיהיה כעין מט"ט הנקרא עבד המעלה את ההשפעות מלמטה של התפלה, וּבְאֲמַצְעִיּוֹת פְּעֶבֶד דְּמְקַבֵּל פֶּרֶס מְמַאֲרִיה ובי"ב ברכות האמצעיות יהיה כעבד המקבל פרס מרבו, וּבְבִתְרָאֵי פְּעֶבֶד דְּנֻטֵל פֶּרֶס מְמַאֲרִיה וְאֲזִיל לִיה ובשלש ברכות האחרונות יהיה כעבד שכבר נטל פרס מרבו ונפטר והולך לו.

וּבְגִין דָּא עֶבֶד אַבְרָהָם וְרַבְקָה אִיהוּ אֲמַתְלָא לְהַאי ולכך עבד אברהם נמשל לזה העבד שהוא מט"ט, ורבקה נמשלת לתפלה, ואמר פֶּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁלַח לְמַטְטֵרוֹן דְּאִיהוּ עֶבְדָּא דִּילִיה בְּגִין צְלוֹתָא כשהקב"ה ישלח את מט"ט שהוא העבד שלו בשביל לקבל ולהעלות את התפלות, אִיהוּ יִימַר לְגַבִּיהַּ מט"ט יאמר להקב"ה, אֲוִלִי לֹא תֵאבְהָ הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרִי, פְּלוֹמַר אֲוִלִי צְלוֹתָא לֹא פְּעִי לְמִיזַל אֲבַתְרָאֵי אולי התפלה אינה רוצה ללכת אחרי, כי מחמת שהיא פגומה אינה ראויה שתתקבל, או שבעל התפלה פגום בעונותיו המונעים את קבלת התפלה. ההשב אשיב את

ע"ט

מְעַנְשׁ זִין אֲזוּי ווי א קנעכט וועלכער איז מסדר לויב רייד פאר זיין האר, דאס הייסט אז ער זאל זיין אזוי ווי דער מלאך מט"ט וואס ער ווערט אנגערויפן א קנעכט וואס ער הייבט אויף די השפעות פונעם דאווענען פון אונטן, און ביי די צוועלף מיטלסטע ברכות זאל ער זיין אזוי ווי א קנעכט וואס ער פאקומט א פאלוינג פון זיין האר, און ביי די לעצטע ברכות זאל ער זיין אזוי ווי א קנעכט וואס ער האט שוין גענומען דעם פאלוינג פון זיין האר און ער געווענט זיך און גייט אוועק.

און דערפאר איז דער קנעכט פון אברהם (אליעזר) געגליכן צו דעם קנעכט וואס ער איז מט"ט, און רבקה איז געגליכן צו דעם דאווענען, און ווען דער אויפערשטער וועט שיקן דעם מלאך מט"ט וואס ער איז זיין קנעכט פרי צו אויפנעמען און אויפהייבן די תפלות, וועט מט"ט זאגן צום אויפערשטן, "אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי", מעגליך וועט די פרוי גישט וועלן גיין נאך מיר, דאס מיינט די תפילה ווייל וויבאלד עס איז פעלערדיג איז עס גישט ווערד אנגענומען צו ווערן, אדער אז דער בעל התפלה איז פגום דורך זיינע זינד וואס זיי שטערן דאס אויפנעמונג פון די תפלה, "ההשב אשיב את בנך שמה", צוידען זאל איד צוויקערן דיין זון דארט, דאס הייסט, צוידען זאל איד

אין דיין זכות וועלן זיי קומען, און וועגן דיר פארזוימען זיי זיך פון אויסלייזן די אידן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "עד כי יבא שילה", ביז משיח וועט קומען, שיל"ה באטרעפט משיח, וואס דעמאלטס וועט משה געבן פח צו די צוויי משיחים אז זיי זאלן זיך אנמפלעקן און אויסלייזן די אידן, און יעצט טו ערענעצן די טייערע רייד, וואס אויף זיי איז געזאגט "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים", וואס זיי זענען מער גלוסטויג פון גאלד און פיל גינגאלד און זיסער פון האניג און פון טראפנס וואס קומען אראפ פון קעסטלעך פון האניג, און דאס מיינט, דער וואס גלוסט צו די סודות התורה, איז גישטא פאר אים קיין זאך וואס קען זיך פארגלייכן דערצו, ווייל זיי זענען מער גלוסטויג צו אים פון גאלד, און זיסער צו אים ווי האניג.

האט דער רעיא מהימנא געזאגט צו זיי, איר חכמים פון די ישיבות, וועגן דעם געדונגענעם וואס ער ווערט אנגערויפן א קנעכט, דאס הייסט דער מלאך מט"ט וואס ער איז געדונגען אויפצוהייבן די תפלות, וואס ער קומט אויפצונעמען די דריי תפלות פונעם טאג, און צופרענענען יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ווי אויבגערמאנט, אנמקענען דעם האבן אייערע חכמי המשנה מתקן געווען (אין מסכת ברכות דף לד ע"א), אז ביי די ערשטע דריי ברכות זאל דער

בנך שמה, פירושו האם אעלה את תפלה הזו למלכות, כדי להעלותה למעלה לגרום יחוד העליון, אָמַר לִיָּה קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַמַּט"ט, השמר לך פן תשיב את בני שמה, פירושו שלא תגרום ירידת השכינה בין החיצונים, וְנִקִּיתָ מִשְׁבוּעָתִי זֹאת שהשבעתך להעלות את התפלה, ומפרש דְּחֻכְמָה אֵיִהוּ אָבָא כי חכמה שהיא אבא, שהוא סוד אות ם' דשם הוי"ה, דְּנִחִית בְּצַדִּיק שיורד להתלבש בצדיק שהוא היסוד, דהיינו באות ם' דשם שד"י, לְנִטְרָא שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא כדי לשמור את השכינה בגלות, כי הקליפות בורחות מאור החכמה, וּמִתְמַן שְׁלַח בְּגִינָה ומן היסוד שלח הקב"ה את מט"ט להעלות את התפלה ששורה בה השכינה. ואם התפלה פגומה, יכולה לגרום שהקליפות יתאחזו בשכינה לינק ממנה, לכן לא יגע בתפלה כזו.

אָמַר לִיָּה הֵהוּא שְׁלִיחַ אמר לו אותו השליח שהוא מט"ט להקב"ה, הֵב לִי סִימְנִין לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּצִלּוּתָא דְתַמָּן בְּרַתָּא תן לי סימנים להכיר בתפלה אם יכולה לשרות שם בת המלך שהיא השכינה וראויה להתקבל, או לא, אָמַר קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַמַּט"ט, וְהִיָּה הַנְּעֵרָה היינו התפלה ששורה בה השכינה, אָשֶׁר אוֹמַר אֵלֶיהָ הֵטִי נָא כְּדָךְ ר"ל אתה תאמר לבעל התפלה בשמי ם' הטי נא כ"דך", ר"ל תראה לי אם אתה לומד תורה שהיא כ"ד ספרים, ואז כך יש כח לגרום יחוד העליון, וְאַשְׁתָּה עד שגם אני אקבל שפע הראוי לי, וְאַמְרָה שְׁתָּה וגם לגמליך אשקה, הם חיילי מט"ט, שגם הם יקבלו שפעם על ידי, ותפלה כזו ראויה להתקבל. (דף רע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך פו עמ' רנו-רנט)

המקיים מצות כראוי זוכה לנפש קדושה עליונה

וְאִם לֹאוּ וְאִם אֵין בעל התפלה ראוי שתתקבל תפלתו, אֵלָא דְאַשְׁפַּח פֶּל אַבְרִין דְּגוּפָא מְלִיין חוּבִין אלא שמצא מט"ט שכל אברי הגוף של המתפלל פגומים ומלאים עונות, וְלֹא אֲשַׁפַּח בֵּיה אָבֵר ולא נמצא בו אבר שלם, דהיינו שלא מצא בו אפילו מצוה אחת בשלימות, לְשַׁרְיָא בֵּיה תוֹרָה שתשרה בו התורה שהיא בחינת הרוח, דְּאֵיהוּ

ע"ט

"וְהִיָּה הַנְּעֵרָה", און עס וועט זיין די מיידל, דאס הייסט די תפלה וואס די שכינה רוט אין איר, "אָשֶׁר אוֹמַר אֵלֶיהָ הֵטִי נָא כְּדָךְ", וואס איד וועל זאגן צו, איד בעט דיד בייג דיין קריגל, דאס הייסט אז דו וועסט זאגן צום בעל התפלה אין מיין נאמען, "הֵטִי נָא כְּדָךְ", דאס הייסט ווייז מיר אויב דו לערנסט תורה וואס זי איז פיר און צוואנציג ספרים (כמנין כ"ד), און דעמאלטס האסטו דער כח צו צוברענגען א יחוד העליון, "וְאַשְׁתָּה", און איד וועל טרינקען, דאס הייסט, ביז איד וועל איד פאקומען שפע וואס איז פאסיג פאר מיר, "וְאַמְרָה שְׁתָּה וגם גמליך אשקה", און זי האט געזאגט טרינק און איד וועל איד אנטרינקען דייע קעמלען, דאס זענען די תילים פונעם מט"ט, אז זיי זאלן איד פאקומען זייער שפע דורך מיר, און אזא תפלה איז ווערד צו ווערן אנגענומען.

ארויפברענגען די תפלה צום מלכות, כדי איר ארויפצוברענגען אויבן און גורם זיין א יחוד העליון, האט דער אויבערשטער געזאגט צו דער מט"ט, "השמר לך פן תשיב את בני שמה", היט דיד פון צו צוריקקערן מיין זון דארט, דאס הייסט אז דו זאלסט נישט צוברענגען אז די שכינה זאל אראפגייערן צווישן די חיצונים, "וְנִקִּיתָ מִשְׁבוּעָתִי זֹאת", און דו וועסט ריין ווערן פון אט מיין שבעה, וואס איד האב דיד באשוואירן אויפצוהייבן די תפלה, און דער זוהר הקדוש ערקלערט, ווייל חכמה איז אבא, וואס איז סוד אות ם' פונעם שם הוי"ה, וואס ער גייט אראפ זיך אנצוקליידן אינעם צדיק וואס ער איז דער יסוד, דאס הייסט אינעם אות ם' פונעם שם שד"י, כדי צו היטן די שכינה אין גלות, וויפאלד די קליפות אנטלויפן פונעם אור החכמה, און פון די בחינת יסוד האט דער אויבערשטער געשיקט דעם מלאך מט"ט אויפצוהייבן די תפלה וואס אין איר רוט די שכינה. און אויב די תפלה איז פעלערדיג, קען זי צוברענגען אז די קליפות זאלן זיך אנהאלטן אין די שכינה כדי צו יונק זיין פון איר, דערפאר זאל ער נישט אנרירן אין אזא תפלה.

דער וואס איז מקיים מצות אזוי ווי עס דארף צו זיין. איז ער זוכה צו א נפש קדושה עליונה

און אויב דער בעל התפלה איז נישט ווערד אז זיין תפלה זאל אנגענומען ווערן, נאר דער מט"ט האט געפינען אז אלע גלידער פון דער וואס דאוונט זענען פעלערדיג און פול מיט זינד, און עס געפינט זיך נישט אין אים קיין גאנצער גליד, דאס הייסט אז ער האט נישט געפינען אין אים אפילו איין מצוה בשלימות, אז עס זאל רוען אין אים די תורה וואס זי איז די בחינת הרוח, וואס

האט דער שליח וואס ער איז דער מט"ט געזאגט צו דער אויבערשטער, געב מיר סימנים צו דערקענען אין א תפלה אויב עס קען דארט רוען די בת המלך וואס זי איז די שכינה און זי איז ווערד צו ווערן אנגענומען, אדער נישט, האט דער אויבערשטער געזאגט צו דער מט"ט,

בְּדִיּוֹקְנָא דְעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא שְׂהוּא בְּצוּרָה שֶׁל עַמּוּד הָאִמְצָעִי שְׂהוּא הַתְּפָאֶרֶת שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ הָרוּחַ, וְלֹא מִצְוָה וְלֹא מִצָּא בּוּ מִצּוּהָ, דִּהֵיִינוּ נִפְשׁ קְדוּשָׁה, דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְרִבְבָּקָה שְׂהִיא דִּיּוֹקְנָה שֶׁל רִבְבָּקָה שְׂהִיא סוּד הַמְּלָכוֹת שֶׁמִּמֶּנָּה נִמְשַׁכֵּת הַנֶּפֶשׁ, דִּהְיוֹת שְׂהִיתָה רִבְבָּקָה שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, דְּאִינוּן שְׂהֵם הִיוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים וְדוּגְמָתָה הַשְׂכִּינָה שֶׁבְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת רוּדָף אַחֲרֶיהָ בֵּין הַחוּחִים, אִז מְנִי לְעַבְדֵיהָ מִטְטֵרוּן מִצּוּהָ הַקְּבָ"ה לְעַבְדוּ שְׂהוּא מִטְט, הַשְּׂמֵר לָךְ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנֵי שְׂמָה, וּמִפְרֵשׁ כִּי בֵן דְּאִיהוּ רוּחָא דְקָדְשָׁא הוּא רוּחַ קְדוּשָׁה שְׂאִין רְאוּי לְתַת לְרִשְׁעָא, דְּהָא מִצְוָה אִיהוּ נִפְשָׁא כִּי מִצּוּהָ הִיא סוּד הַנֶּפֶשׁ מִמְּלָכוֹת, הִיא גַם כֵּן אִינָה רְאוּיָה לְהִינְתֵן לְרִשְׁעָא, וְכֵל שְׂכֵן רוּחָא אִיהוּ תוֹרָה רוּחַ שְׂהוּא סוּד הַתּוֹרָה, דִּהֵיִינוּ שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמְּבַחֲנֵי הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא תּוֹרָה, כִּי בְּמִקּוּם שְׂאִין מִצּוּהָ אִין תּוֹרָה, וּמִשְׁמַע שְׂכִדֵי שֶׁתִּקְבַּל הַתְּפִלָּה, דִּי אִם אִבְרַח הוּא טְהוֹר, שְׂאִז כִּבְרֵי יֵשׁ עַל מָה שֶׁתִּשְׂרַח הַשְׂכִּינָה, אִם הִיוֹת שְׂשֵׁאֵר אִבְרִים פְּגוּמִים.

וּבְגִין דָּא וּבִשְׂבִיל זֶה שְׂאִמְרֵנוּ שֶׁבְּמִקּוּם שְׂאִין מִצּוּהָ אִין תּוֹרָה, אִזְמַנָּה מְאִרֵי מְתִנִּיתִין אִמְרוּ חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה (נִמְס' סְבִיט פ"א מ"ז), לֹא הַמְּדַרְשׁ שְׂהוּא לִימוּד הַתּוֹרָה, הוּא הַעֵיֶקֶר שֶׁעַל יָדֵי זֶה שׁוֹרָה הָרוּחַ עַל הָאָדָם, אֲלֵא הַמְּעֻשָׂה שֶׁלִּקְיוּם הַמִּצְוֹת הוּא הַעֵיֶקֶר, שֶׁעַל־יְדִיזָה שׁוֹרָה עַל הָאָדָם הַנֶּפֶשׁ שְׂהִיא הַכֹּסֵא לְהַשְׂרָאת הָרוּחַ. (דְּפָרְעַח ע"ב בְּרַע"מ, וּבְבִיאורֵינוּ כִּדְרָשׁ טוֹעַמֵי רַנְט - רס)

ע"ט

וּואם עַר אִז סוּד הַתּוֹרָה, דָּאם הֵיִסְט אִז עַר קוּמְט אַרְאֵפּ פּוֹן בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת וּואם וְעֵרְט אֲנִיגְעֵרׁוּפֵן תּוֹרָה, וּוייל אִין אִן אַרְט וּואוּ עֵם אִז נִישְׂטָא קִיין מִצְוָה אִז נִישְׂטָא קִיין תּוֹרָה, אִז עֵרְפּוֹן אִז מְשַׁמַּע אִז פְּדִי דִי תְּפִלָּה זָאל וְעֵרְט אֲנִיגְעֵנוּמְעוּ, אִז גְּעֵנוּג אויב אִין גְּלִיד אִז טְהוֹר, וּואם דְּעַמְאֵלְטֵם אִז שׁוֹיֵן דָּא אויף וּואם דִי שְׂכִינָה זָאל רִעַן, כְּאִמְשׁ דִי אַנְדֵרְעֵר גְּלִידֵר זְעֵנען פֻּעֵלְעֵרְדִיג.

עַר אִז אִינְעֵם פֻּאָרְעֵם פּוֹן דְּעֵם מִימְלֵסְטֵן זױל וּואם דָּאם אִז דִי בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת וּואם פּוֹן אִים קוּמְט אַרְאֵפּ דְּעַר רוּחַ, אִין עַר הָאִט נִישְׂט גְּעִפִּנְעֵן אִין אִים קִיין מִצְוָה, דָּאם הֵיִסְט אִז נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה, וּואם זִי אִז דְּעַר גְּעֻשְׂטֵמֵלְט פּוֹן רִבְבָּקָה וּואם זִי אִז בְּסוּד הַמְּלָכוֹת וּואם פּוֹן אִיר קוּמְט אַרְאֵפּ דְּעַר נֶפֶשׁ, וּואם רִבְבָּקָה אִז גְּעוּעֵן "שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים", אִז רוּז צױוּשֵׁן דְּעֵרְנְעַר, וּואם אִיהַר מִשְׂפַּחָה זְעֵנען גְּעוּעֵן רְשָׁעִים גְּמוּרִים, אִז אִזוּ וּוי אִיר אִז דִי שְׂכִינָה וּואם דִי בְּחִינַת הַתְּפָאֶרֶת יֵאָנֵט אִיר נֶאָךְ צױוּשֵׁן דִי דְּעֵרְנְעַר, דְּעַמְאֵלְטֵם בְּאִפְעֵלְט דְּעַר אויבְּעֵרְשְׂטֵעַר צו זױן קֶנְעֵכְט וּואם עַר אִז דְּעַר מִטְט, "הַשְּׂמֵר לָךְ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנֵי שְׂמָה", אִין דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ עֵרְקֵלְעֵרְט, וּוייל דְּעַר זֵין וּואם עַר אִז דְּעַר רוּחַ קְדוּשָׁה וּואם עֵם אִז נִישְׂט פֻּאָסִיג דָּאם צו גְּעֵבֵן פֻּאָרֵן רְשָׁעָא, וּוייל מִצְוָה אִז סוּד הַנֶּפֶשׁ פּוֹן מְלָכוֹת, זִי אִז אויף אויף נִישְׂט וְעֵרְד צו וְעֵרְט גְּעֵנְעֵבֵן פֻּאָר אִז רְשָׁעָא, אִין קַל וְחֻמְרָא אִז דְּעַר רוּחַ

אִז וְעֵנֵן דְּעֵם וּואם מִיר הָאָבֵן גְּעֵזֵאָנְט אִז אִין אִן אַרְט וּואוּ עֵם אִז נִישְׂטָא קִיין מִצְוָה אִז נִישְׂטָא קִיין תּוֹרָה, הָאָבֵן דִי חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה גְּעֵזֵאָנְט (אִין מְסַכַּת אֲבוֹת פ"א מ"ז), "לֹא הַמְּדַרְשׁ הוּא הַעֵיֶקֶר אֲלֵא הַמְּעֻשָׂה", נִישְׂט דָּאם לְעֵרְנְעֵן תּוֹרָה אִז דְּעַר עֵיקֵר, וּואם דוּרְכְּדֵעֵם רוּחַ דְּעַר רוּחַ אויפֵן מְעַנְטֵשׁ, נֶאָר דָּאם מְעֻשָׂה פּוֹן קִיוּם הַמִּצְוֹת אִז דְּעַר עֵיקֵר, וּואם דוּרְכְּדֵעֵם רוּחַ אויפֵן מְעַנְטֵשׁ דְּעַר נֶפֶשׁ וּואם זִי אִז דְּעַר כְּפֵא פֻּאָר הַשְׂרָאת הָרוּחַ.

שבת דא שירתא

אַט אִינְעֵם הֵיִלִּיגֵן לֵאנֵד אִז אִזוּ אויף אִין פּוֹילֵן זָאגְט יַעֲדֵר פֶּן תּוֹרָה יַעֲדוּן טָאג אִין פֻּלֵאט אַדְעַר צױוּי אִינְעֵם זֹהַר אֲפִילוּ דִי וּואם פֻּאָרְשְׂטֵייעֵן נִישְׂט, פּוֹנְדֵרְעֵסְטוּעֵן דְּעַר לְשׁוֹן פּוֹנְעֵם זֹהַר הַקְּדוּשׁ מֵאִכְט הֵיִלִּיג אִז עֵם אִז זײַעַר נוֹגְלִיָה, אִיבְּעֵרְהוּיִפְט אִין אַט דִי הֵיִלִּיגֵעַ טֵעַג, אִז וּוי דָּאם אַלְעֵס וְעֵרְט עֵרְקֵלְעֵרְט אִין דִי הֵיִלִּיגֵעַ סְפָרִים.
(קִצְיָה הַמִּטָּה - מִטָּה אֲפִרִים תר"ג סק"ז)

ז. מְעוּן זָאל אויף לְעֵרְנְעֵן נִסְתֵר (מִטָּה אֲפִרִים)
אִז אִנְשֵׁי מְעֻשָׂה פִּירוּן זִיָּה צו לְעֵרְנְעֵן יַעֲדוּן טָאג פּוֹן דִי פֻּעֵרְצִיג טֵעַג אֲנִיגְעֵהוּיִבֵן פּוֹן רֵאשׁ הוֹדֵשׁ אֲלוּל בִּיז יוֹם הַכִּיפּוּרִים עֲטִילִיכֵע בְּלֵטְטֵעַר פּוֹנְעֵם הֵיִלִּיג סְפָר תְּקוּנֵי זֹהַר (הַקְּדַמַּת כֹּסֵא מֶלֶךְ לְתַקּוּ"ז).
אִז זײ שְׂטֵעֵלֵן זִיָּה אויס צו עֵנְדִיגֵן דְּעֵם גֵּאָנְצוּן סְפָר בִּיז יוֹם הַכִּיפּוּרִים, אִז עֵם שְׂטֵיט אֲנִיגְעֵיִיבֵנְט אִינְעֵם תְּקוּנֵי זֹהַר וּואם צו לְעֵרְנְעֵן יַעֲדוּן טָאג. אִז

ה באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com פרשת מי תצא תשפ"א

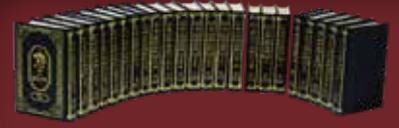
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 ln)

גרויסע סעט
(ln 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער
(ln 7/5)

845.664.5168 פאר דעליווערי זופט: